

Obrazek z r. 1836.

Wyjętek z HISTORII PLOTK od początku świata aż do naszych czasów.
— Tomu IV rozdział VI § 3.

Na dowód powyższych uwag nad emigracją, daję tu maleńki obrazek jednej emigranckiej kolonii od Paryża o 30 mil fr. odległej. — Ta z początkiem wiosny r. b. poczęła się składać z chłopców weale przyzwoitych, bardzo przystojnych, czysto a nawet elegancko ubranych—kiedy gromadnie wyjdą na spacer albo we srodę na słuchanie muzyki wśród bulwarów, francuzi napatrzeć się, nachwalić się niemogą; — co do ich sposobu życia i spędzania czasu, oto jest klasyfikacya—jedni pracują po rozmaitych warstatach i albo już dosyć zarabiają albo się niedalekiego zarobku cieszą nadzieją—druga klasa składa się z eleganckich *farnientow*, gawroniarzy, i z urzędu czy z powołania dożywotnich brukobojów; zajęciem się ich jest: ubrać się, zjeść śniadanie, pojsć na spacer, oddać wizyty szanownym koleżkom i usiadłszy do stolika zgrać się na funty lub przypadkiem i ograć, co w technicznym języku wyraża się—*podebrać komu miodu*—Wisk, stos, Imperialle, Ecarté, Faraon a szczególnie przesławny Djabelek (: gra-) zjada ich czas, rujnuje kieszenie, psuje humory — Jest tu także *dziurka*, podobna do owej warszawskiej, tylko może na mniejszą skalę—tam jest przybytek wieczorny naszej wiary—tu się *podbiera miód*, kursują plotki świeczutko wypakowane z dyliżansu i pogadanka przedłuża się do północks—ale że się to wszystko nieprzeradza w burdę, że bez hałasu ponczyk się leje i *tasiemka się ciągnie* (: co znaczy pojsć na kieliszek *essencyi żywiodawczej*) dla tego podobna konduita nieprzeszkadza bynajmniej nabytej raz kousyderacyi—Zresztą niech nasi moralści wyważają sposoby zaradzenia złemu—nieprzyzwyczajeni do ciężkich robot, niemając sposobności wejść do domów francuskień, pytanie, na czem mają czas spędzać, jak smutnej rzeczywistości zapomnieć? książka? ! powiecie—ach! moi bracia! znamy tę osłodę naszej exystencyi—słodka! ale nie od poranku do zmroku; korzystna! jeśli zawrotu głowy i pomącenia wyobrażeń niesprowadzi — a więc kiedy oprócz książki niema innego resursu, gdzież się rozerwać jeśli nie na łonie owego ulubionego tuzika, do którego się odziedziczyło pociąg po szanownych tatulach, do którego zamożność kasty szlacheckiej, zwyczaj, niemożność zaaninowowania czem innem towarzystwa, a szczególnie *blagosławione* rządy moskiewskie otwierały pole, torowały drogę? do tej klasy, wpływa pierwsza, albo wieczorami po robocie warstatowej, albo w niedzielę i poniedziałki, dni krolewskie, albo po prostu wtedy kiedy są pieniądze; 3^{cia} klasę stanowią *proprietary*, ekonomy, possessory mieszkający na przedmieściach zajęci urządzaniem ogrodów, uprawą winogrodu, gotowaniem jadła, obszywaniem się czyli jak to zowią, pokrywaniem omyłek emigranckich, etc etc; ci tylko z pomiędzy wszystkich mają gust do gazet i do polityki—prawdziwi polscy ziemianie—4ta klasa składa się z indywiduów mających rozmaite a sobie wyłączne gusta, na których się cześć dnia przepędza; i tak: P. Marcin S. duszą i ciałem oddany wychowaniu 46 kanarków—Kapitan G. zajęty karmieniem 34 królików—podpółkownik J. edukacją gołębi-wojażerów, za pomocą których zamierza korrespondować z całym światem—ten bawi się fortepianem — tamten gitarą — ów łańcużkami, pierscionkami które otrzymuje od Markizy... — Malarze, siedzą w muzeum—Polak sumienny porzuciwszy ideał wyrobu miodu pitnego, szafranu i kaszy hreczanej dla armii francuskiej, zajmuje się teraz

ma powszechna amnestya, dobry humor i fety na które zaproszeni będą wszyscy emigranci.—Im dalej w las tem więcej dREW—jeden ze współczesnych statystykow obliczył nasze władze *de facto* istniejące w r. 1842—po rozgatkowaniu okazało się iż w Paryżu jest jedna i coś—w Wersalu dwie *bez czegoś*—w Bruxelli z górą pół-tora—w Poitiers tyleż nie spełna—i jedna na wojażu—w ogole siedm jak grzechów śmiertelnych—jakiż stąd wniosek? oto : iż *de facto* staje się *defektem* emigracyjnym.—Fizycy utrzymują że natura czczości czyli *próżni* niecierpi—mimo to ich zdanie namnożyło się od niejakiego czasu *dużo* *próżni*;—czytamy w okólniku K. K. LII. str. 4 wiersz 9 *« stoją przed wami poprzednia próżnia »*—liczcie, pierwsza próżnia—i dalej *« komplet mały trzech »* liczcie znowu—druga próżnia—w jednym wierszu dwie próżnie!! a potem dwie kolumny jedną wielką próżnią—do tych próżni w słowach, dodaj próżnie w głowach, w sumieniach, w kieszeniach, ach! ach! żyjemy w próżniach.—Jeden z polskich paniczow po ukończeniu wszyskich *kursow* w Paryżu, ma jeszcze rok jeden zabawić się strzelaniem *baków* po całej Francyi—piękna *zwierzyna* przybędzie do kraju.—Artykuły Dziennika nar. podpisywane krzyżykiem istotnie są tej natury, że po ich przeczytaniu trzeba się przeżegnać.—Hawr proponuje w Bruxelli założyć fabrykę członków przyszłej władzy—zapewne w celu całkowitego *zfabrykowania* komitetu—w samej rzeczy, kraj po temu—kontrfasonow w nim bez liku—przybył-by jeszcze jeden.—Orzeł biały mówi iż Sekretarz zjednoczonych w Lille jest pod sądem Gminy—jakiej? z przeproszeniem—czy nie bruxelskiej?—P. Albert wyznaje iż nietak dobrze widzi to co ma przed sobą, jak to co ma za sobą—czysto jak rak nad którym P. Bóg ulitował się....—Przeci Maj, trzema *językami* dowodzi trzech rzeczy, 1° że przez imaginacyą wlaź na koronacyą; 2° że chciałby ryby jeść, ale nie chce ogona umaczać—3° że wszystkie jego *dowody à priori* (ortografia III Maja) można bez szkody powrzucać *do-wody*.—Bourges burzy się—wszystkiego sprawcą przybysz nazywający się *Ubysz*—jakoż w samej istocie, przybył ubysz, właśnie—ubyl przybysz—zgoda; trafia się więc czasem że i z przybytku głowa boli—Z wielkiej chmury mały deszcz—piszą z Poitiers, że długo i czarne wisiały nad niem obłoki, aż nareszcie wyrwał się nagłe piorun—szczęściem nie zabił nikogo—zostawił jednak kilka śladów *po-twarzy*.—Administracya klubu *Serpente* dała świetny bal z tańcami na dochód sponiterowanych—Wesołość i *dobry ton* na chwilę nieopuścił dobranej kompanii, która pomiędzy tańcami dawała pierwszeństwo *plotkom* (: *cancans* etc.)—Korrespondent z Br..., szkoda że nieczytelnie i nieortograficznie donosi—*Wiadomo* wam, *chto* trzy zimy temu wywioz skrzynekę szparaguf i złotożyłszy królofi tutajszemu dostał krzysz za tę—po służę—dziś jusz król jarzynkę skonszumował i nudzi go ta *sarzynia* pusta jako grat niepotrzebny i zawadza-ja-czy; hce jom darować OO Jezuitum w Galicyi dla ich wigody i poszytku i radby kogoś znalazł co by ją odtaszczył—warto by się chtoś z polskich kumiwujaszerów tego podjął—można-by dostać z obu stron interesowanych po krzyżu—szkoda żeby ten zaszczyt padł na cudosiemca—jeden z reaktorow *Orl.*..... reszty niezdecyfrować.

REKLAMACYA. P. Szczawiński na wiosnę r. b. objawił w III Maju swoje zdanie—na mocy zawartego między nami przymierza, winieniem oświadczyć, iż jego podpis bez mojego, waloru nie ma, a przynajmniej ja go uważam za żaden.

Kwasnicki.

POPRAWIAŁO SIĘ.

Dawniej kto miał milionów, miał wszystko—dzisiaj kto ma miliony, nic nie ma—dojdźże teraz do ładu z tym *przewrotnym* światem. = Dyrekcya klubu r. neuve des petits champs, wzięła zupełnie odwrotną *dyrekcya*—od kilku tygodni już nie kredytorowie do niej, ale ona do kredytorów chodzi. = Na pogrzebie G^a Kniaziewicza były *ciekawe* exorty—nasi generalowie mówili jak księża, a księża jak generalowie.

NOWY ATLAS. DO F. R.

Dawniej Atlas, tęgi chłop, Na swych barkach dzwigał świat,
Dzisiaj Ferdynand w tenże trop Chce Lud dzwigać od trzech lat;
Lecz tu niedość pięknie chcieć. Trzeba rozum, siłę mieć,
Daj więc pokój bracie nasz! Nieałowisz kojcem ryb,
Jdź za radą która znasz, Leż do kosza jeśliś grzyb...

FENOMEN POLITYCZNY—ZAGADKA.

Nóg czternaście—żadnej głowy! Ułożyły szyk bojowy.
J wydały wrzask tak srogi Że drapnęły same w nogi.
J tak szybko, i tak gładko. Ze dzisiaj stały się zagadką.

Prawdy.

A cóż to? nowe cuda! czy się wizerzyć godzi, żeby kto *plotki* posiał—a tu prawda wschodzi...

Interes ogólny powinien być skazówką urzędów każdego państwa—prawda, z której Centralizacya od niepamiętnych czasów korzysta. = Lud albo z niego początek swój biorąca władza, ma wyłączne prawo sądenia o tem co jest najkorzystniejszem dla dobra powszechnego. —na tej podstawie *à posteriori* oparte są piękne paradoxy 11° Maja. = Zakon ma być dla kraju, nie kraj dla zakonu—warto ażeby nowi jezuita o tej maxymie nie zapominali. = Są wielcy ludzie do małych rzeczy i mały do wielkich rzeczy — w obojgu wypadkach wypadki są zupełnie do siebie podobne — dowodów jak maku. = Orzeł bruxelski wybornie drugim radzi, a na nieszczęście sam sobie rady dać niemoże—trafia się to nie tylko orłom ale i innym różnego rodzaju *ptaszkom*. = Jak my dla nich, tak dla nas drudzy, Wszyscy jesteśmy wzajem sobie słudzy—tej prawdy nie lubią szczególnie ci którzy dawniej przywykli rozkazywać a dzisiaj muszą słuchać.

D. 23 Maja, Towiański ma całemu światu zakommunikować kopią listu Pilata do Heroda piszącego się z *własnej łaski* Panem Sławian —z niego okaże się jasnie w czyje dudy *ten Pan* dmie. = Assocyacyi *przemysłowej* wydział *czystokieszonkowy* alias rzezimieszków, ufundowany roku zeszłego w Batignolles, w celu brania na *fundusz* ludzi dobrej wiary wespół z *funduszami* które mają pod ręką, przenosi swe biuro centralne do Wersalu na całe lato — statut i adres dyrekcji złożonej z ludzi bardzo *śluszných*, ex-członków klubu *Serpente*, w swoim czasie i miejscu do wiadomości publicznej podamy.

Baba dzisiaj może przysiąc Ze ma dla was *plotek* 1,000,

Ma i *prawdy* transport świeży, Lecz to wszystko w torbie leży;

Bo drukarza, wiecie sami, Niezapłaci nikt *plotkami*
Ni umizgiem, ni ukłonem, Choćby tam był Salomonem...

A na kredyt raz i drugi Posiać *plotki* i wleść w długi

Honor stawia *barrykadę*... Stąd czy rade, czy nie rade,

Siedzą w *matni*... co to znaczy? Baba jasno się tłumaczy.

Adres jak przedtem : M. Baba. à Versailles — *poste restante* — (franco) — *Plotek* dostać można w Paryżu, r. Saint-Honoré, 335, u księgarza Garnier.

